

Csodálkozol-e az Istenen?

Igehirdetési alapige: Róma 11,32-36

*Mert az Isten mindeneket engedetlenség alá rekesztett, hogy mindeneken könyörüljön.
Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen
kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útjai!
Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? vagy kicsoda volt néki tanácsosa?
Avagy kicsoda adott előbb néki, hogy annak visszafizesse azt?
Mert ő tőle, ő általa és ő reá nézve vannak mindenek. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen.*

A rómaiakhoz írt levél azok közé tartozik, melyekre Pál apostol különös gondot fordított. Érezte, hogy mit jelent ez a levél, melyet egy nem ő általa alapított, rajta kívül létrejött nagyvárosi gyülekezetnek ír. De különösen fontos benne ez a rész. Ő maga is nagy fontosságot tulajdonít neki, azért írja oda a végére: Ámen. Sok ember számára az ámen nem más, mint pont az imádság után. De a Bibliában nagyon fontos, sokszor a mondat közepén is ott van: bizony, bizony – ámen, ámen. Jézus ünnepélyes kijelentéseit akarja megpecsételni evvel, amikor olyasmit mond, ami hitvallás a maga számára és bizonyoságtétel a külső világ számára. Jézus ezt beszédje elejére teszi: bizony, bizony, mikor igen a lelkére akar kötni valamit a hallgatónak. És ez a kifejezése Jézusnak nemcsak hitvallássá, hanem szent esküvéssé is lett. Akik lefordították és kiadták a Bibliát, azok is érezték, hogy ez a rész milyen fontos, ezért emelték ki kövér betűkkel.

Ennyit akartam mondani formai szempontból.

Ha a szakasz tartalmához megyünk közelebb, külső burkánál már megérezzük, hogy ez egy nagy csodálkozás. Mutatja a 33. vers, azután az „oh” megismétlődése. A sok felkiáltójel és kérdőjel. Csak egyszer van pont, sőt a 36. versben egy ámen van.

Álljunk meg ennél a gondolatnál, hogy ez nemcsak hitvallás, hanem csodálkozás is Pál apostol részéről. E csodálkozás súlyát növeli, hogy nem egy gyermek csodálkozik itt. A gyermek tud legjobban csodálkozni, mert az ő ismeretkörében van a legtöbb dolog, amit még nem ismer. Pár héttel ezelőtt egy bécsi iskola kivitte a gyerekeket kirándulni és a gyerekek nem győztek eléggé csodálkozni. Egyik gyerek talált egy katicabogarat és felkiáltott: milyen csoda, menjünk csodákat gyűjteni! Ki tudja, mi minden volt nekik csoda. Talán egy fűszál, vagy egy lepke. Ezen nem lehet csodálkozni, de aki itt csodálkozik, az felnőtt ember. És növeli súlyát csodálkozásának, hogy egy világlátott ember. Ha egy olyan valaki csodálkoznék, ki még soha faluja határán túl nem járt, azt megértenénk. De itt Pál apostol csodálkozik, aki bejárta az egész akkor ismert világot tengeren és szárazon, járt barátok és rablók között, zsidók és pogányok között, járt a dicsőség hegyormain és élt börtönben, megfordult királyi palotákban és a korinthusi lebujsokban. Ha még valaki lett volna, ki annyit utazott volna, mint Pál apostol, nem mondhatott volna neki olyat, mit még nem látott.

Nem csodálkoznánk ezen a csodálkozáson, ha olyan ember csodálkoznék, kinek Isten nem adott sok talentumot és a maga pislogó kis mécsével akarná megvilágítani a dolgokat. De itt olyan valaki csodálkozik, aki korának legintelligensebb embere volt, hiszen nem tudunk szabadulni az ő nagy intelligenciájának hatása alól. Az akkori bölcsészeti, vallási, földrajzi stb. ismereteknek valóságos tömkelegét szedte magába. Athénben a művészetekről szónokol, tud a versekről szakszerűen beszélni, tud zsidónak zsidó, görögnek görög lenni, - és íme, itt mégis van valami, amin ő is csodálkozik.

Hadd mondjam most már meg, hogy mi ez, amin ő csodálkozik? Az Isten az. Pál apostol az Istenen csodálkozik. Itt a csodálkozásnak egész tömkelegét találjuk meg. Egy olyan ember csodálkozik itt Istenen, aki Isten titkainak sáfára volt és nem olyan ember, aki nem ismeri Istent. Ha talán Ananiás főpap, vagy a pogányok csodálkoznának, de Pál, akinél jobban senki nem ismerte Istent, senki nem közelítette meg Isten lelkét, még soha ember olyan közel nem férközött Isten lelkéhez, mint ő. Évszázadok múltak el azóta s mi mégsem vagyunk most sem közelebb Isten lelkéhez. Ezt érzi ő maga is. Érzed-e, milyen nagy dologról van itt szó: az Isten bizalmasa csodálkozik az Istenen, akinek mestersége az Istennel való foglalkozás. Valami borzasztóan meg tud szokni mindent az ember, - az orvos az operálást, a sírásó a sírásást, stb. – És jaj nekünk, ha az Istent megszokjuk. Valami igen nagy dolog az, hogy akinek az volt a mestersége, hogy mindig Isten dolgaival foglalkozzon, mindig az evangéliumot prédikálja, hogy az mindig talál csodálkozni valót az Istenen.

Hadd kérdezzek meg, tudsz-e te még csodálkozni Istenen? Emlékszel-e, mikor először nyílt meg szíved Isten kegyelme előtt, mikor egész lényed csodálkozással volt tele, tudsz-e még ma is úgy csodálkozni? Új dolgokat meglátni Istenben, új csodákat várni tőle? Ne gondold, hogy neked nem baj, ha megszoktad Istent, hanem akkor nincs pünkösöd. Pünkösdje csak annak van, aki csodálkozni tud, aki csodákat vár. Ott az a kis pünkösdi csapat csodát vár. Ezért mikor a csoda bekövetkezik, mindenki csodálkozik, csak a tanítványok kis csapata nem.

Nézzük meg közelebbről, min csodálkozik ez a csodálatos Pál apostol?

1./ 32. vers. Itt szó van Isten nagy kegyelméről és igazságáról. Tehát először csodálkozik Pál Isten igazságának és szeretetének harmóniáján. Nem érzed-e, hogy ez egy örök csodálkozásnak tárgya, mit soha nem lehet megszokni, hogy Isten igazságának úgy tett eleget, hogy mindenkit bezárt az adósok börtönébe, mindeneket engedetlenség alá rekesztett, aztán mindeneken könyörült, úgy, hogy szentségének elégtételét magára vállalta. Így lett igazsága szeretet és szeretete igazság. Ez a golgothai kereszt nagy titka és ezen nem szűnik meg Pál csodálkozni.

2./ Ami felett csodálkozik, Isten gazdagsága. 33. vers. Erre visszatér a 34. versben is. Neki nem szegény Istene, koldus királya van, hanem gazdag Istene. Hol tapasztalta ő ezt meg? Mikor adni akart valamit Istennek. Mielőtt ő adott volna, az már vissza is fizette. Gondold meg, hogy ezt olyan valaki mondja, aki mindenét odaadta Istennek, és ő nem szűnik meg csodálkozni, hogy a gazdag Isten hogyan fizet mindent vissza.

3./ Ami felett csodálkozik, Isten bölcsességének mélysége. Ez alatt itt nem azt érti, amit ma értenek. Ma az okosságot értik alatta, de Pál itt Istennek életbölcsességét, kormányzásának, irányításának helyességét érti. /33. vers/ Kedves testvérem! Pálnak sokszor kellett tapasztalnia, hogy az Isten másképpen intézkedik, mint ahogy ő azt jónak látja. Hányszor küldte máshova a Lélek, mint ahová menni akart, és hányszor kellett látnia, hogy Istennek senki sem adhat tanácsot, és hogy nem tudjuk megérteni az ő intézkedéseit, csak akkor, mikor már visszafelé nézünk, akkor látjuk meg, hogy Isten milyen bölcs.

4./ Tárgya csodálkozásának Isten tudományának mélysége. Mikor Isten mindentudásáról beszél, akkor Isten ítéletéről beszél nekünk. Pál apostol életének legmegdöbbentőbb tapasztalatai Isten ítéletével vannak összefüggésben. Hadd mondjam itt meg, hogy nekem is az ítélettel összefüggésben vannak a legmegdöbbentőbb tapasztalataim. Az én életem legutolsó hetében egy kérdésben engedetlen voltam Isten Szentlelkével szemben. Nem akartam meglátni Isten Lelkének utasítását. És mihelyt ráléptem arra az útra, rögtön megértettem, hogy rossz úton járok. Azon a reggelen egy levelet hozott nekem a posta, egy levelet, melyet Isten két nappal előbb íratott meg, amikor én még nem tudtam, hogy engedetlen leszek, de Isten tudta és megíratta azt a levelet, amelyben ott volt az ítélet felettem.

5./ Utolsó tárgya csodálkozásának a 36. versben van. Pál számára örök csoda, hogy Isten az egyetlen életelem, aki mindenek fenntartója és mozgatója, akit ezért egyedül illet dicsőség mindörökké.

Kedves testvérem! Tudsz-e te csodálkozni az Istenen? Jaj, neked, ha már nem tudsz. Tudod-e, hogy az az örökélet, hogy te mindig tudj csodálkozni Istenen? A Jelenések könyve az új ég és új föld leírásánál rámutat arra, hogy Isten mindig új számunkra. Valami csodálatos, hogy egy örökkévalóságon keresztül mindig új dolgokat fogunk meglátni és mindig új csodálkozással fog felcsendülni ajkunkon a Bárány örök dicsérete.

Ha te nem tudsz csodálkozni, nem vagy részese itt a földön az örökéletnek.

Csodálkozz az Istenen, testvérem!
Ámen.

Ima:

Csodálatos Isten! Kérünk Téged, cselekedd meg, hogy a mi számunkra az legyen a legnagyobb csoda, a legfrissebb újság, hogy Te kegyelmes vagy hozzánk.
Ámen.